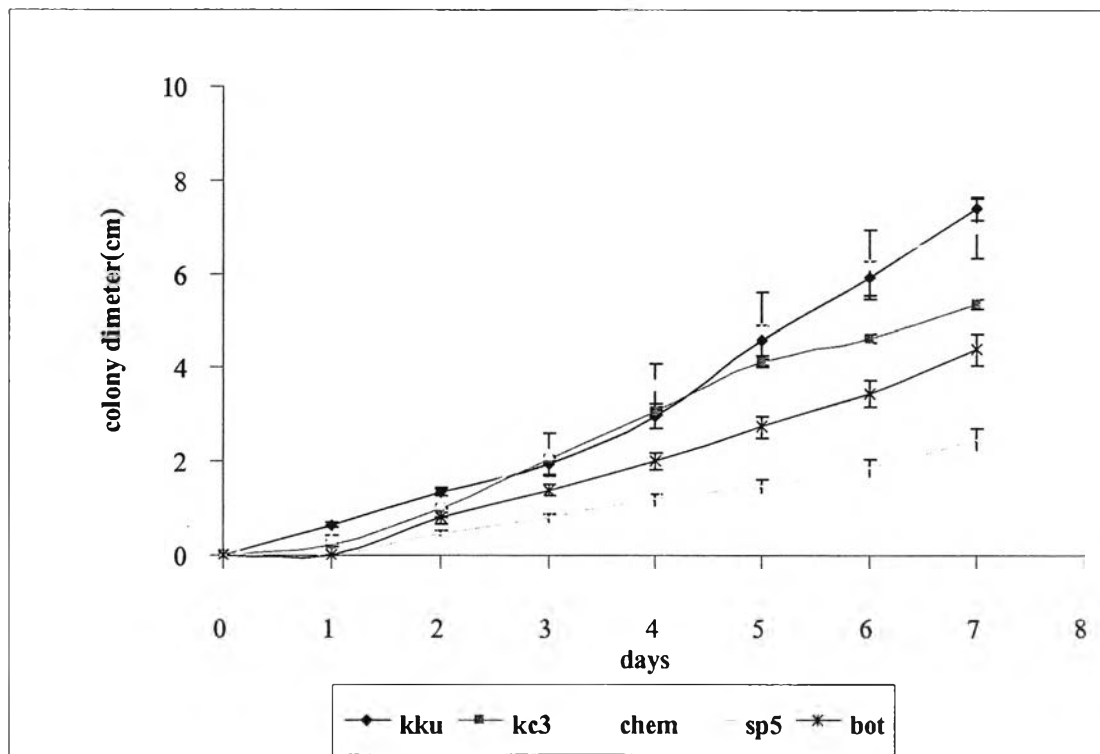

บทที่ 4

ผลการทดลอง

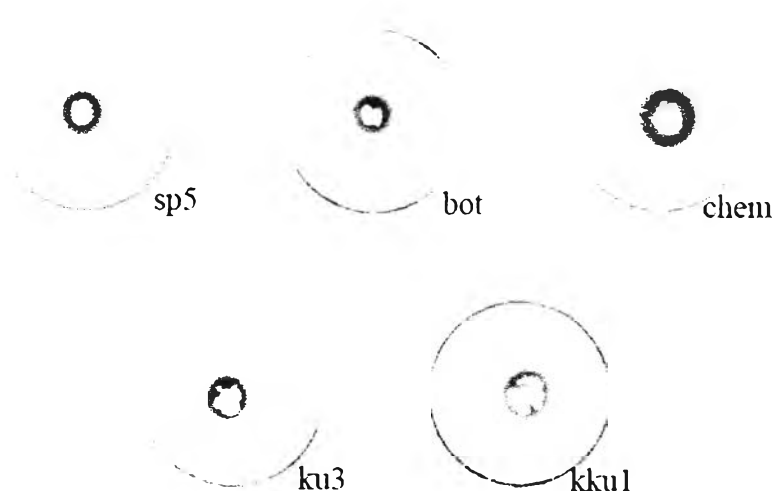
4.1 การศึกษาการเจริญเติบโตของ *G.lucidum* บนอาหารแข็งสูตร PDA ที่เติม Gallic acid 1 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักต่อปริมาตร

การศึกษาการเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* บนอาหารแข็งสูตร PDA ที่เติม Gallic acid 1 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักต่อปริมาตร พบว่า เชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ KKU1 มีการเจริญเติบโตบนอาหารแข็งได้ดีที่สุด โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโลนีในวันที่ 7 เท่ากับ 7.39 เซนติเมตร ซึ่งใกล้เคียงกับสายพันธุ์ CHEM คือ มีเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 6.98 เซนติเมตร รองลงมาเป็นสายพันธุ์ KC3, BOT และ SP5 มีเส้นผ่านศูนย์กลางในวันที่ 7 เท่ากับ 5.36, 4.39 และ 2.48 เซนติเมตร ตามลำดับ ดังแสดงในภาพที่ 13ภาพที่

ภาพที่ 13 เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* ทั้ง 5 สายพันธุ์ในอาหารสูตร PDA ที่เติม Gallic acid 1 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักต่อปริมาตร

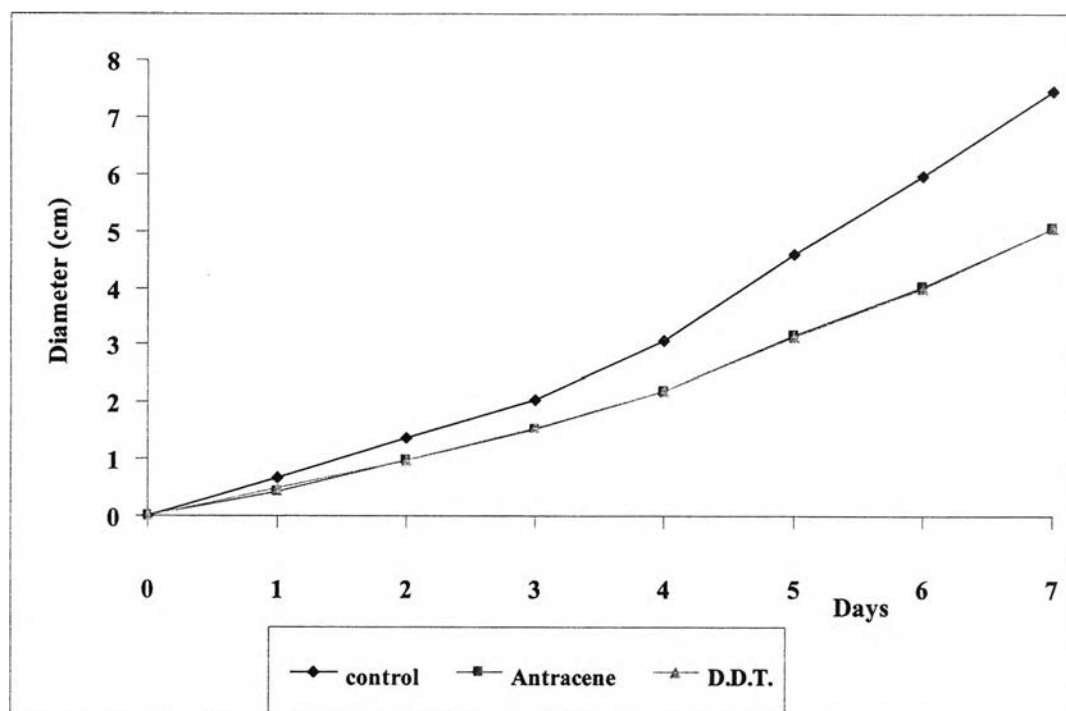
การตรวจสอบการเกิดสีรอบ ๆ โคลไจน์ของเชื้อรา *G.lucidum* ทั้ง 5 สายพันธุ์ พบว่ารอบ ๆ โคลไจน์ของเส้นใยเชื้อรามีสีน้ำตาลเกิดขึ้นแสดงว่าเชื้อรามีการผลิตแลคเคส ดังภาพที่ 14ภาพที่

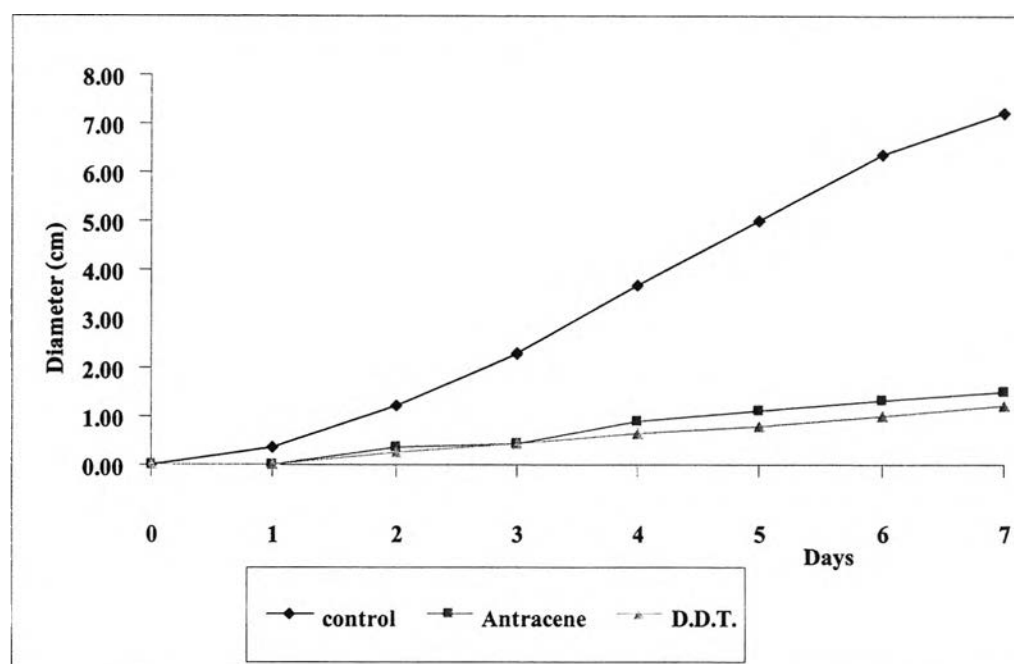
ภาพที่ 14 การเกิดวงสีน้ำตาลรอบ โคลไจน์ของเชื้อราทั้ง 5 สายพันธุ์ บนอาหารสูตร PDA ที่เติม Gallic acid 1 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักต่อปริมาตร

4.2 การศึกษาการเจริญเติบโตของ *G.lucidum* ที่เจริญบนอาหารแข็งชนิด PDA ที่เติม anthracene 5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร หรือ DDT 5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร

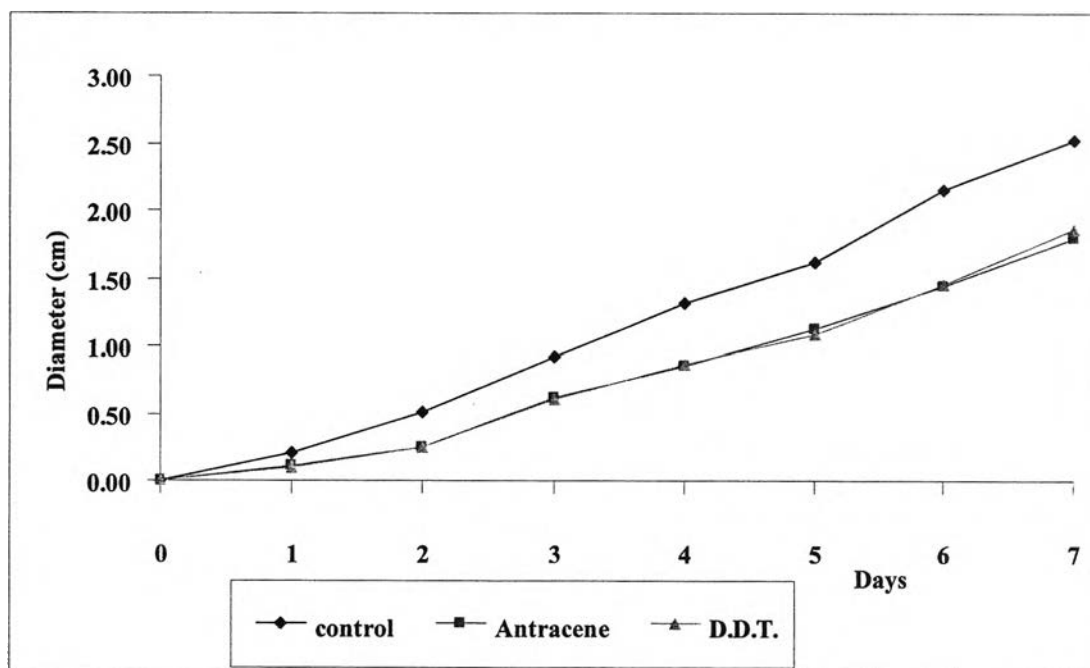
การศึกษาการเจริญเติบโตของ *G.lucidum* ที่เจริญบนอาหารแข็งชนิด PDA ที่เติม anthracene 5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร หรือ DDT 5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร การวัดการเจริญเติบโตของเชื้อราทำได้โดยการวัดเส้นผ่านศูนย์กลางโคลไจน์ของเชื้อรา พบว่า เชื้อราทั้ง 5 สายพันธุ์ มีการเจริญเติบโตได้ดีบนอาหารที่เติม anthracene หรือ DDT ซึ่งจะแตกต่างจากอาหารชุดควบคุมที่ไม่เติม anthracene หรือ DDT 5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ดังภาพที่ 15 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ KKU1 ภาพที่ 16 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ BOT ภาพที่ 17 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ KC3 ภาพที่ 18 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM ภาพที่ 19 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ SP5

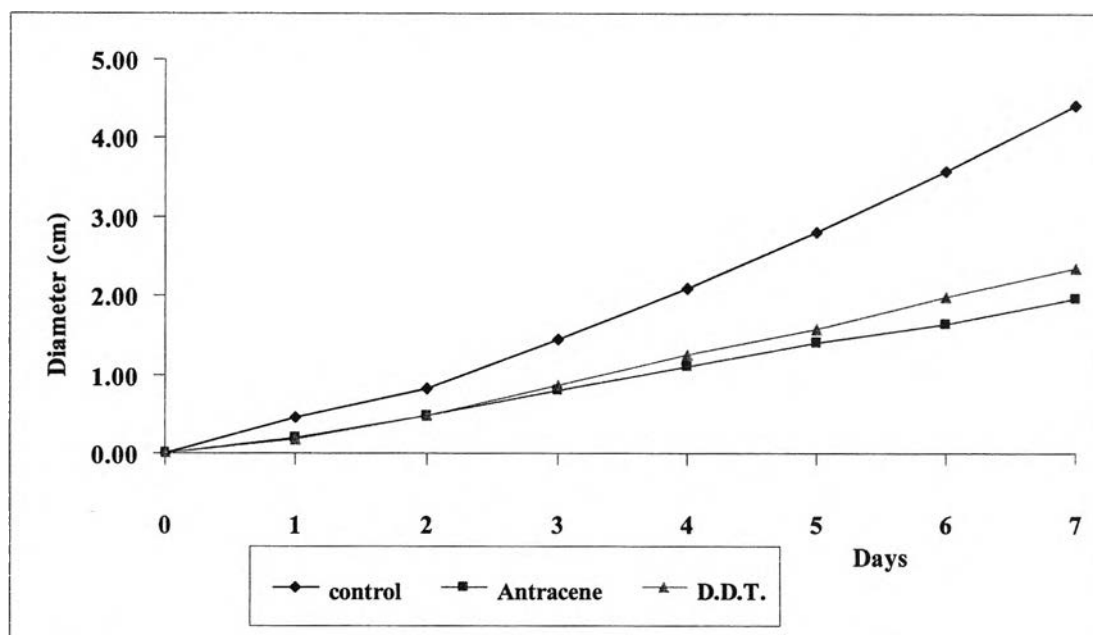
ภาพที่ 15 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ KKU1 บนอาหารสูตร PDA ที่มีการเติม anthracene หรือ DDT ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร โดยเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

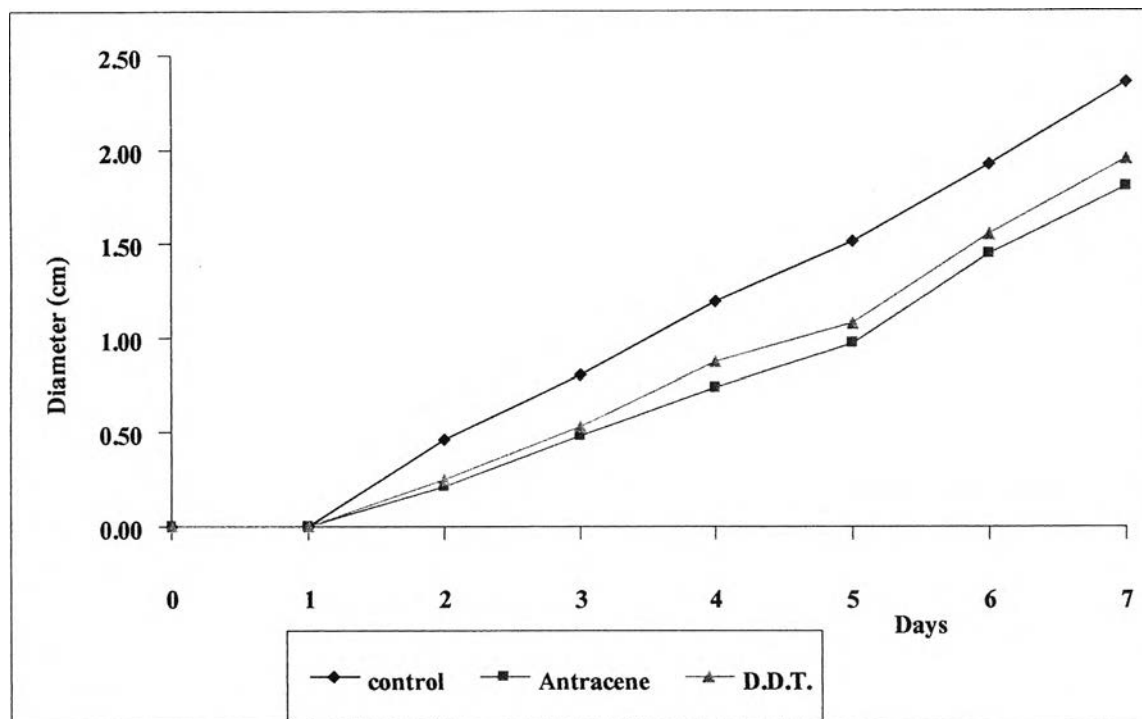
ภาพที่ 16 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ BOT บนอาหารสูตร PDA ที่มีการเติม anthracene หรือ DDT ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร โดยเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

ภาพที่ 17 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G. lucidum* สายพันธุ์ KC3 บนอาหารสูตร PDA ที่มีการเติม anthracene หรือ DDT ไมโครกรัมต่อมิลลิเมตร โดยเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

ภาพที่ 18 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G. lucidum* สายพันธุ์ CHEM บนอาหารสูตร PDA ที่มีการเติม anthracene หรือ DDT ไมโครกรัมต่อมิลลิเมตร โดยเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

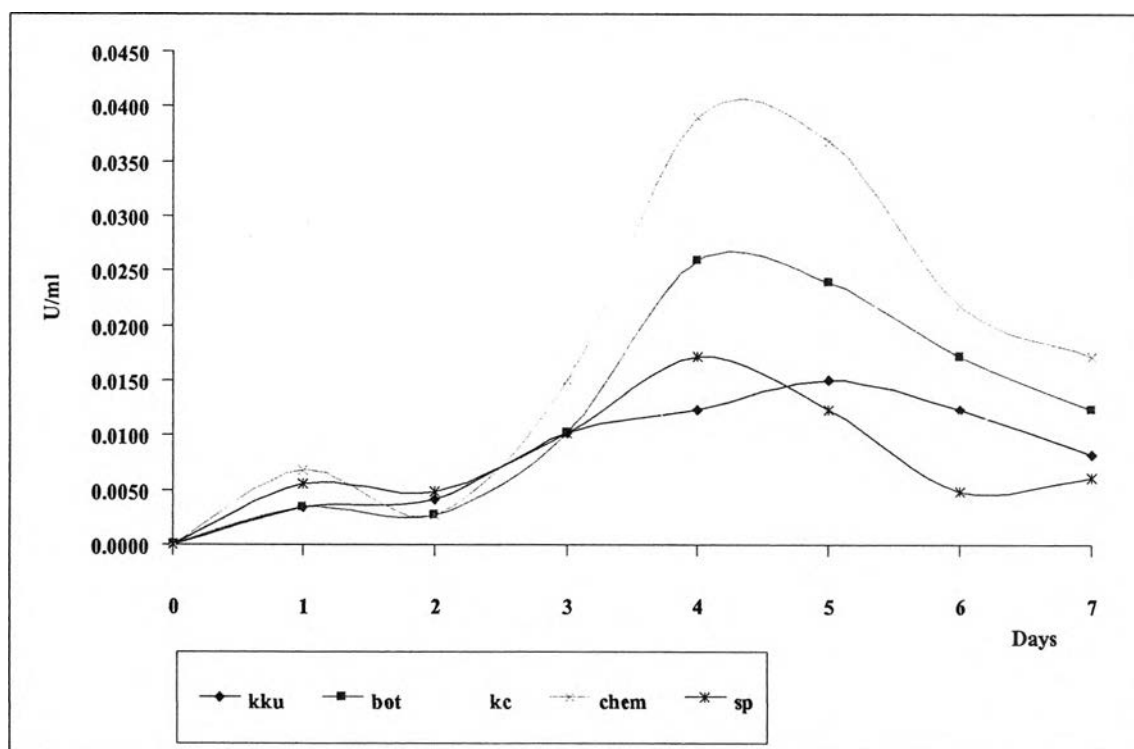

ภาพที่ 19 การเจริญเติบโตของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ SP5 บนอาหารสูตร PDA ที่มีการเติม anthracene หรือ DDT ไมโครกรัมต่อมิลลิเมตร โดยเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

4.3 การศึกษาการผลิตแลกเคสของเชื้อรา *G.lucidum* ทั้ง 5 สายพันธุ์ในอาหารสูตร Production การศึกษาการผลิตแลกเคสของเชื้อรา *G.lucidum* ทั้ง 5 สายพันธุ์ในอาหารสูตร Production ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ค่าความเป็นกรดต่าง 5.5 พบว่า เชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM มีการผลิตแลกเคสมากที่สุดในวันที่ 4 และวันที่ 5 เท่ากับ 0.0389 และ 0.0369 ยูนิตต่อมิลลิเมตร ตามลำดับ ดังตารางที่ 14 เชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ KKU1 พบว่า เชื้อรามีการผลิตแลกเคสมากที่สุดในวันที่ 5 เท่า 0.0150 ยูนิตต่อมิลลิเมตร รองลงมาเป็นวันที่ 4 และวันที่ 6 มีแอกติวิตีเท่ากันคือ 0.0123 ยูนิตต่อมิลลิเมตร เชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ BOT พบว่า มีแอกติวิตีมากที่สุดในวันที่ 4 เท่ากับ 0.0259 ยูนิตต่อมิลลิเมตร รองลงมาคือวันที่ 5 เท่ากับ 0.0239 ยูนิตต่อมิลลิเมตร เชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ KC3 พบว่า มีแอกติวิตีมากที่สุดในวันที่ 3 เท่ากับ 0.0164 ยูนิตต่อมิลลิเมตร รองลงมาคือวันที่ 2 เท่ากับ 0.0123 ยูนิตต่อมิลลิเมตร ในเชื้อราตัวสุดท้ายคือเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ SP5 พบว่า มีแอกติวิตีมากที่สุดในวันที่ 4 เท่ากับ 0.0170 ยูนิตต่อมิลลิเมตร รองลงมาคือวันที่ 5 เท่ากับ 0.0123 ยูนิต ต่อมิลลิเมตร

ตารางที่ 14 แอคติวิตีของแลกเคสของเชื้อรา *G.lucidum* ทั้ง 5 สายพันธุ์ตั้งแต่วันที่ 1-7

<i>G.lucidum</i> สายพันธุ์	แอคติวิตีของแลกเคส (U/ml)						
	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5	วันที่ 6	วันที่ 7
KKU1	0.0034	0.0041	0.0102	0.0123	0.0150	0.0123	0.0082
BOT	0.0034	0.0027	0.0102	0.0259	0.0239	0.0171	0.0123
KC3	0.0061	0.0123	0.0164	0.0102	0.0096	0.0116	0.0102
CHEM	0.0068	0.0027	0.0150	0.0389	0.0369	0.0218	0.0171
SP5	0.0055	0.0048	0.0102	0.0170	0.0123	0.0048	0.0061

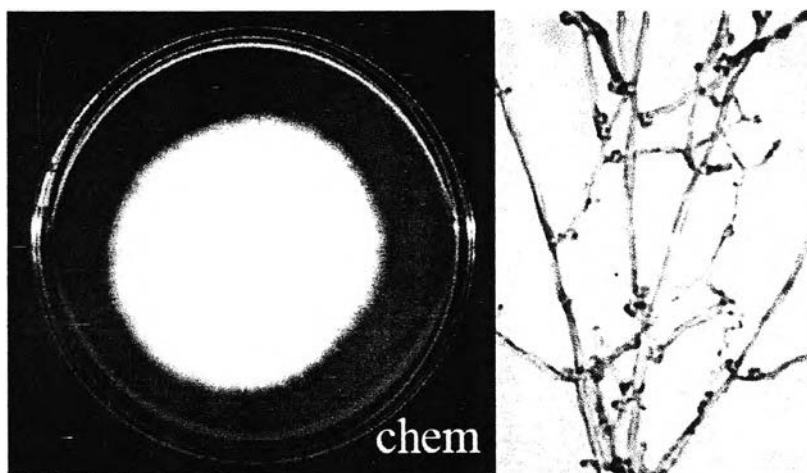

ภาพที่ 20 แอคติวิตีของแลกเคสของเชื้อรา *G.lucidum* ทั้ง 5 สายพันธุ์ตั้งแต่วันที่ 1-7

จากภาพที่ 20 จะเห็นได้ว่าเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM มีการแอคติวิตีของแลกเคสมากกว่าเชื้อราในสายพันธุ์อื่น ๆ คือ 0.0389 ยูนิตต่อมิลลิลิตร ในวันที่ 4 รองลงมาเป็นเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ BOT ที่มีแอคติวิตีของแลกเคสเท่ากับ 0.0259 ยูนิตต่อมิลลิลิตร จึงเลือกเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM นำมาทำการทดลองในขั้นต่อไป

4.4 การศึกษาการเจริญเติบโตของเชื้อ *G.lucidum* ในอาหารเหลวชนิด PDB

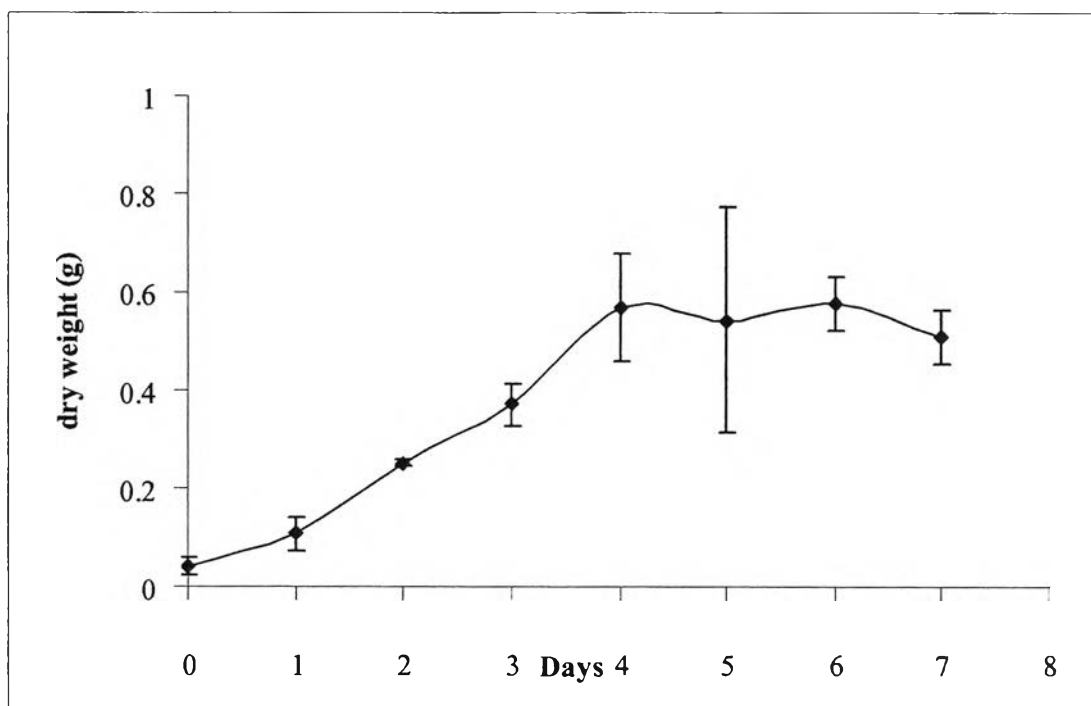
- 4.4.1. นำเชื้อราที่ผ่านการคัดเลือก มาทำการศึกษาลักษณะของเส้นใยบนอาหารแข็งสูตร PDA เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของเส้นใยภายใต้กล้องจุลทรรศน์ ดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 การเจริญเติบโตบนอาหารแข็งสูตร PDA ภายใต้กล้องจุลทรรศน์

การเจริญเติบโตของเส้นใยบนอาหารแข็งสูตร PDA จะเห็นได้ว่าโคโลนีมีลักษณะเป็นเส้นใยสีขาว และมีระบบเส้นใยแบบ trimitic

- 4.4.2. นำเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีการวัดการเจริญเติบโตบนอาหารแข็งชนิด PDA ที่เติม anthracene หรือ DDT มาทำการทดลองต่อ โดยศึกษาการเจริญเติบโตในอาหารเหลวชนิด PDB ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ค่าความเป็นกรดค่าที่ 5.5 นำไปเขย่าที่ 150 รอบต่อนาที พบว่าตั้งแต่เริ่มถ่ายเชื้อราลงในอาหารเหลวสูตร PDB จนถึงวันที่ 1 เป็นช่วงที่เชื้อราทำการปรับตัว ส่วนในวันที่ 2-4 เป็นช่วงที่เชื้อรามีการเจริญเติบโต โดยดูจากน้ำหนักแห้งที่เพิ่มขึ้น และหลังจากวันที่ 4 เชื้อราเริ่มมีความคงที่ของน้ำหนักแห้งของเชื้อ *G.lucidum* แสดงให้เห็นว่าเชื้อราเริ่มเข้าสู่สภาวะคงที่ ดังภาพที่ 22 ภาพที่

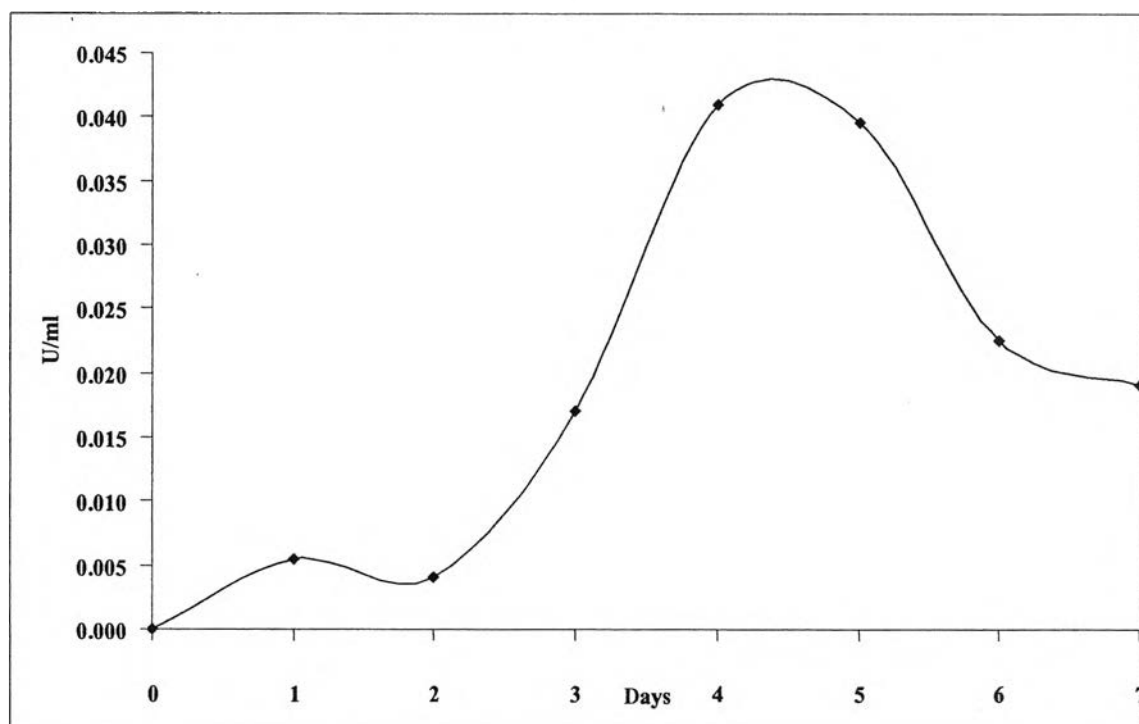

ภาพที่ 22 น้ำหนักแห้งของเชื้อ *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM ในอาหารเหลวสูตร PDB ค่าความเป็นกรดค่า 5.5 ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 7

4.5 การศึกษาการผลิตแลกเคสของเชื้อ *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM ในอาหารเหลวสูตร

Production medium

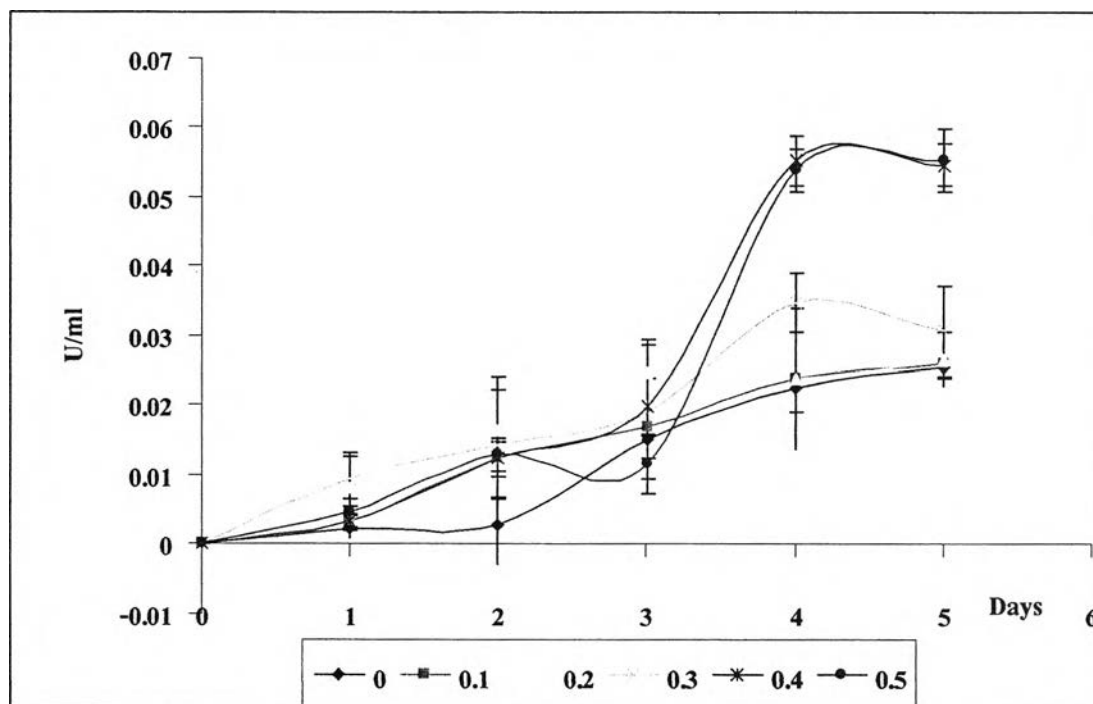
การศึกษาด้านการผลิตแลกเคสของเชื้อ *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM ในอาหารเหลวสูตร Production ค่าความเป็นกรดค่า 5.5 ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส นำไปเขย่าที่ 150 รอบต่อนาที พบว่า ในวันที่ 1 และ 2 เชื้อรามีการผลิตแลกเคส โดยวัดค่าแอกติวิตีของแลกเคสที่ได้ เท่ากับ 0.0005 และ 0.0004 ยูนิตต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ ดังภาพที่ 23 วันที่ 3 มีการผลิตแลกเคสเพิ่มมากขึ้น เป็น 0.0016 ยูนิตต่อมิลลิลิตร ซึ่งเพิ่มมากขึ้นจากวันแรกที่ทำการวัดได้ วันที่ 4 เป็นวันที่มีการผลิตแลกเคสมากที่สุดเท่ากับ 0.0039 ยูนิตต่อมิลลิลิตร ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับวันที่ 5 คือ 0.0038 ยูนิตต่อมิลลิลิตร โดยหลังจากวันที่ 5 แล้ว พบว่า มีการผลิตแลกเคสลดลง คือ มีค่าเท่ากับ 0.0021 และ 0.0018 ยูนิตต่อมิลลิลิตรตามลำดับ

ภาพที่ 23 การผลิตแลคเตสของเชื้อรา *G.lucidum* สายพันธุ์ CHEM ในอาหารสูตร Production medium ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียสค่าความเป็นกรดค่า 5.5 ตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 7

4.6 การศึกษาผลของความเข้มข้นของ Cu^{2+} ต่อการผลิตแลคเตสของเชื้อ *G.lucidum*

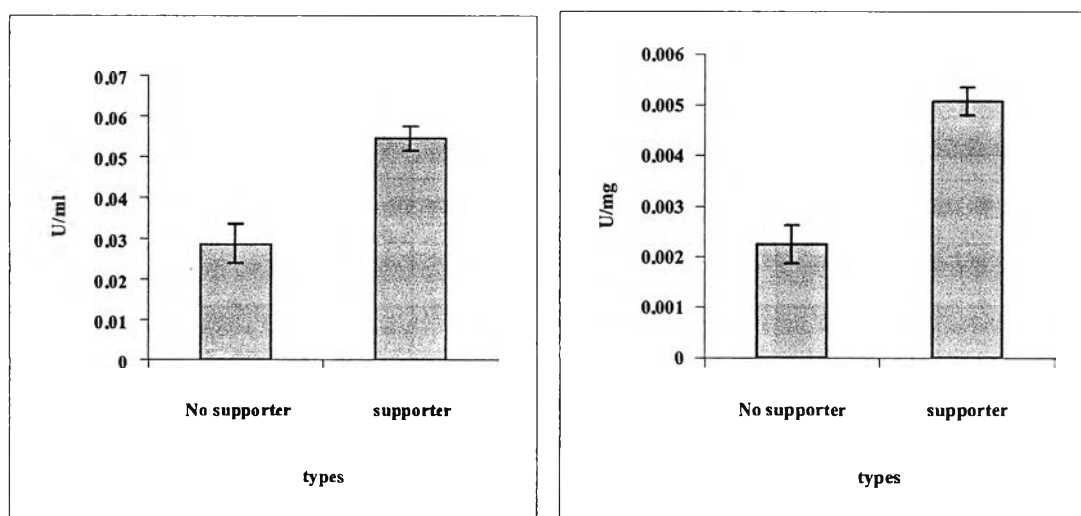
การศึกษาผลของการเติม Cu^{2+} ต่อการผลิตแลคเตส พบว่า ในอาหารสูตร Production มีการผลิตแลคเตสเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเข้มข้นของ Cu^{2+} 0.4 และ 0.5 มิลลิโมลาร์ ในวันที่ 4 และวันที่ 5 ดังภาพที่ 24 ส่วนที่ความเข้มข้นของ Cu^{2+} ที่ 0.1 0.2 และ 0.3 มิลลิโมลาร์ มีการผลิตแลคเตสเพิ่มขึ้นจากอาหารสูตร Production ที่ไม่มีการเติม Cu^{2+} และมีการผลิตแลคเตสน้อยกว่าที่ความเข้มข้น 0.4 และ 0.5 มิลลิโมลาร์

ภาพที่ 24 ค่าแอกติวิตีของแลคเตสที่แปรผันกับความเข้มข้นของ Cu^{2+} ที่ 0.1 ถึง 0.5 มิลลิโมลาร์

4.7 การศึกษาผลของการเติมตัวช่วยยัดเกาะต่อการผลิตแลคเตส

การศึกษาผลของตัวช่วยยัดเกาะต่อการผลิตแลคเตส พบว่า การเติมตัวช่วยยัดเกาะที่เป็น ฟองน้ำจำนวน 50 ชิ้น ขนาด 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรในอาหารสูตร Production ที่มีการเติม Cu^{2+} ความเข้มข้น 0.4 มิลลิโมลาร์ พบว่า มีการผลิตแลคเตสเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ คือ มีค่าแอกติวิตีของแลคเตสที่ 0.05461 หน่วยต่อมิลลิลิตร หรือ ที่ 0.00507 หน่วยต่อมิลลิกรัมโปรตีน ดังภาพที่ 25 โดยในอาหารสูตร Production ที่เติม Cu^{2+} ความเข้มข้น 0.4 มิลลิโมลาร์ ที่ไม่ได้เติมตัวช่วยยัดเกาะจะมีค่าแอกติวิตีของแลคเตสที่ 0.02867 หน่วยต่อมิลลิลิตร หรือที่ 0.00224 หน่วยต่อมิลลิกรัมโปรตีน

ภาพที่ 25 แอคติวิตีของแลคเตสในอาหารที่เติมตัวช่วยยัดเกาะและไม่เติมตัวช่วยยัดเกาะ

4.8 การผลิตเอนไซม์ในปริมาณ 3 ลิตร และการทำให้เอนไซม์บริสุทธิ์บางส่วน โดยการใช้เครื่องอัลตราฟิลเตรชัน

นำสารละลายเอนไซม์ที่ผลิตได้ มาคั้นกรองด้วยผ้าขาวบาง และนำมากรองด้วยซ้ำด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 แล้วนำมาวัดแอกติวิตีของแลคเตสได้เท่ากับ 0.070 หน่วยต่อมิลลิลิตร หรือที่ 0.007 หน่วยต่อมิลลิกรัมโปรตีน ดังตารางที่ 15 วัดปริมาตรของสารละลายทั้งหมดได้เท่ากับ 2,500 มิลลิลิตร จากนั้นนำสารละลายเอนไซม์เข้าเครื่องอัลตราฟิลเตรชัน เมื่อผ่านการอัลตราฟิลเตรชัน ปริมาตรของสารละลายที่ได้ลดลงเหลือเพียง 500 มิลลิลิตร นำมาวัดแอกติวิตีได้เท่ากับ 0.220 หน่วยต่อมิลลิลิตร หรือที่ 0.019 หน่วยต่อมิลลิกรัมโปรตีน โดยสารละลายเอนไซม์มีความบริสุทธิ์เพิ่มมากขึ้นเป็น 2.675 เท่า

ตารางที่ 15 ปริมาตรและแอกติวิตีของแลคเตสก่อนและหลังการอัลตราฟิลเตรชัน

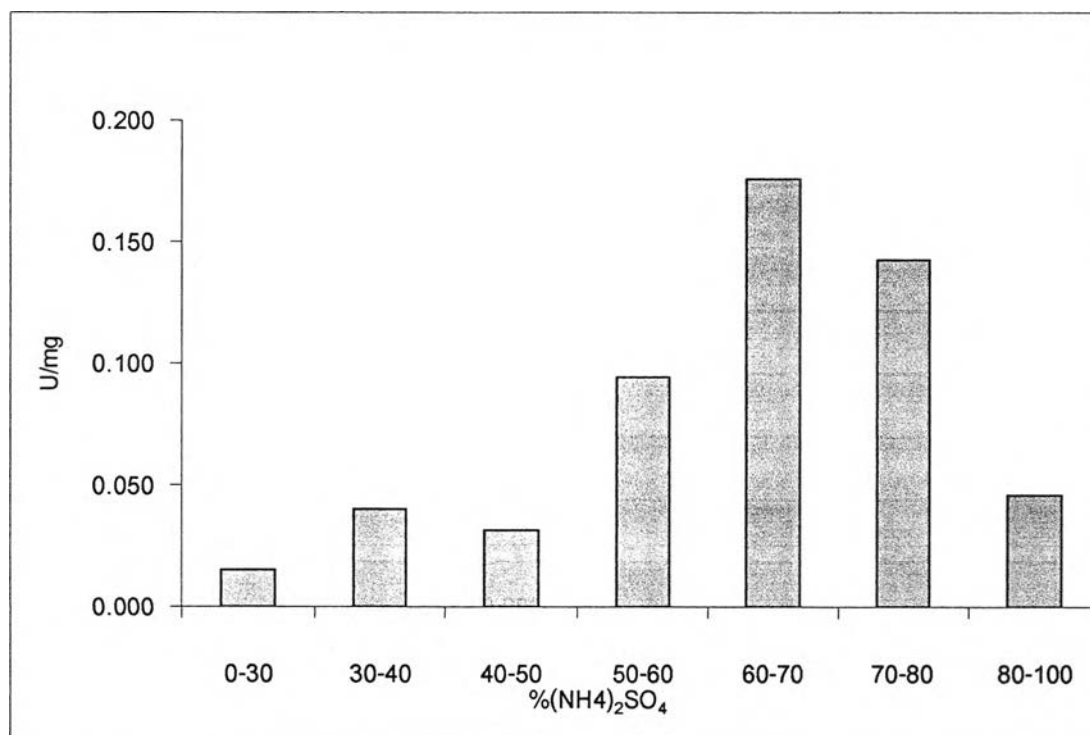
Enzyme	U/ml	U/mg protein	Protein (mg/ml)	Total volume (ml)
Crude	0.0696252	0.007	10.001	2,500
Ultrafiltration	0.2197972	0.019	11.739	500

4.9 การตกตะกอนโปรตีนด้วยแอมโมเนียมซัลเฟต (ammonium sulfate precipitation)

จากการทำให้ตกตะกอนด้วยแอมโมเนียมซัลเฟตที่ 0 – 30 30 – 40 40 – 50 เปอร์เซ็นต์ แอมโมเนียมซัลเฟต พบว่า มีแอกติวิตีของแลคเคสเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือ เท่ากับ 0.040 0.045 และ 0.035 ยูนิตต่อมิลลิกรัมโปรตีน ดังตารางที่ 16 ตามลำดับ มีปริมาณโปรตีน เท่ากับ 0.378 0.891 และ 0.905 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร เมื่อช่วงเปอร์เซ็นต์แอมโมเนียมซัลเฟตอยู่ที่ 50 – 60 เปอร์เซ็นต์ พบว่า มีแอกติวิตีของแลคเคสเพิ่มขึ้นเป็น 0.052 ยูนิตต่อมิลลิกรัมโปรตีน มีปริมาณโปรตีนเท่ากับ 1.803 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร เมื่อช่วงการตกตะกอนอยู่ที่ 60 – 70 เปอร์เซ็นต์แอมโมเนียมซัลเฟต พบว่า มีแอกติวิตีของแลคเคสเพิ่มสูงขึ้นเป็น 0.115 ยูนิตต่อมิลลิกรัมโปรตีน มีปริมาณโปรตีนเท่ากับ 1.532 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับที่ 70 – 80 เปอร์เซ็นต์แอมโมเนียมซัลเฟต มีแอกติวิตีของแลคเคส เท่ากับ 0.118 ยูนิตต่อมิลลิกรัมโปรตีน ปริมาณของโปรตีน เท่ากับ 1.212 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ส่วนในช่วงเปอร์เซ็นต์แอมโมเนียมซัลเฟตอยู่ที่ 80 – 100 เปอร์เซ็นต์ พบว่า แอกติวิตีของแลคเคสลดลง เท่ากับ 0.036 ยูนิตต่อมิลลิกรัมโปรตีน ปริมาณของโปรตีนเท่ากับ 1.256 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ดังนั้นจึงรวมสารละลายเอนไซม์ ที่อยู่ในช่วง 50 – 80 เปอร์เซ็นต์แอมโมเนียมซัลเฟต แล้วนำมาวัดแอกติวิตีของแลคเคสอีกครั้ง ได้เท่ากับ 0.091 ยูนิตต่อมิลลิกรัมโปรตีน และมีปริมาณโปรตีน 1.511 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ดังภาพที่ 26

ตารางที่ 16 ขั้นตอนการทำแลคเคสให้บริสุทธิ์ด้วยการตกตะกอน

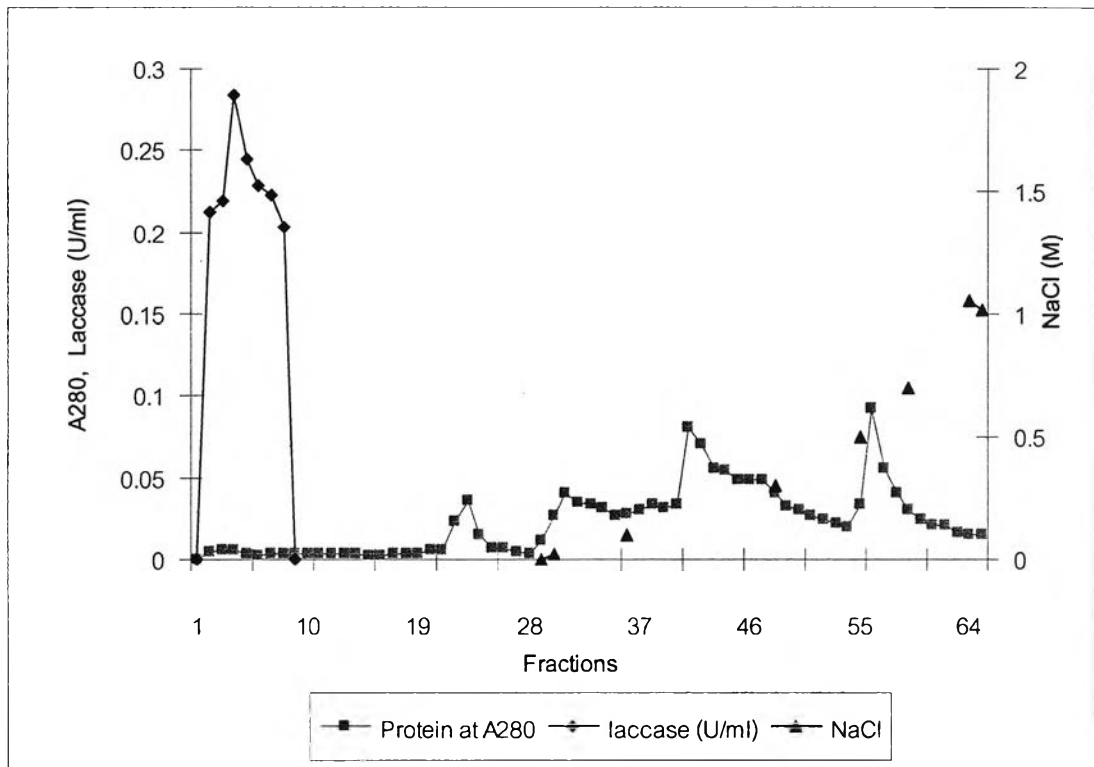
%(NH ₄) ₂ SO ₄ ที่ใช้	Total activity (U)	Total protein (mg)	U/ml	U/mg	%activity
Crude ที่ผ่าน ultrafiltration	109.899	5866.500	0.220	0.019	100
0-30	0.601	15.110	0.015	0.040	0.547
30-40	1.611	35.638	0.040	0.045	1.466
40-50	1.256	36.208	0.031	0.035	1.143
50-60	3.768	72.131	0.094	0.052	3.429
60-70	7.044	61.297	0.176	0.115	6.410
70-80	5.707	48.468	0.143	0.118	5.193
80-100	1.829	60.442	0.046	0.030	1.665

ภาพที่ 26 แอคติวิตีของแลกเตสที่ผ่านการตกตะกอน โปรตีน ตั้งแต่ 0 – 100 เปอร์เซ็นต์แอมโมเนียมซัลเฟต

4.10 การทำให้บริสุทธิ์ด้วยแอนไอออนเอ็กซ์เชนจ์ โครมาโทกราฟี

นำโปรตีนที่ผ่านการตกตะกอนด้วยแอมโมเนียมซัลเฟตเข้มข้นที่ 50-80 เปอร์เซ็นต์ ผ่านคอลัมน์ HiTrap DEAE Sepharose Fast Flow ซึ่งเป็นตัวกลางการแลกเปลี่ยนประจุลบ (anion exchange) โดยใช้สารละลาย Piperazine-HCl ความเข้มข้น 0.02 โมลาร์ ค่าความเป็นกรดค่า 5.0 เป็นตัวชะโปรตีน พบว่า มีโปรตีนถูกชะออกมา 1 พิค ดังภาพที่ 27 ซึ่งพิกนี้โปรตีนจะไม่จับกับคอลัมน์ จึงถูกชะออกมาก่อน (หลอดที่ 21-25) นำมาวัดแอกติวิตีของแลกเตสแต่ไม่พบแอกติวิตี จากนั้น เริ่มทำการชะด้วยเกรเดียนท์ของโซเดียมคลอไรด์ 0-1.0 โมลาร์ พบว่า มีพิกออกมาทั้งหมด 3 พิค ได้แก่ พิกที่ 2 หลอดทดลองที่ 29-35 พิกที่ 3 หลอดทดลองที่ 41-48 พิกที่ 4 หลอดทดลองที่ 55-62 แล้วนำแต่ละพิกมาวัดแอกติวิตีของแลกเตสพบว่าพิกที่ 2 เท่านั้นที่มีแอกติวิตีของแลกเตสเท่ากับ 0.231 หนึ่งหน่วยต่อมิลลิกรัม หรือเท่ากับ 0.144 หนึ่งหน่วยต่อมิลลิกรัม โปรตีน ดังตารางที่ 17

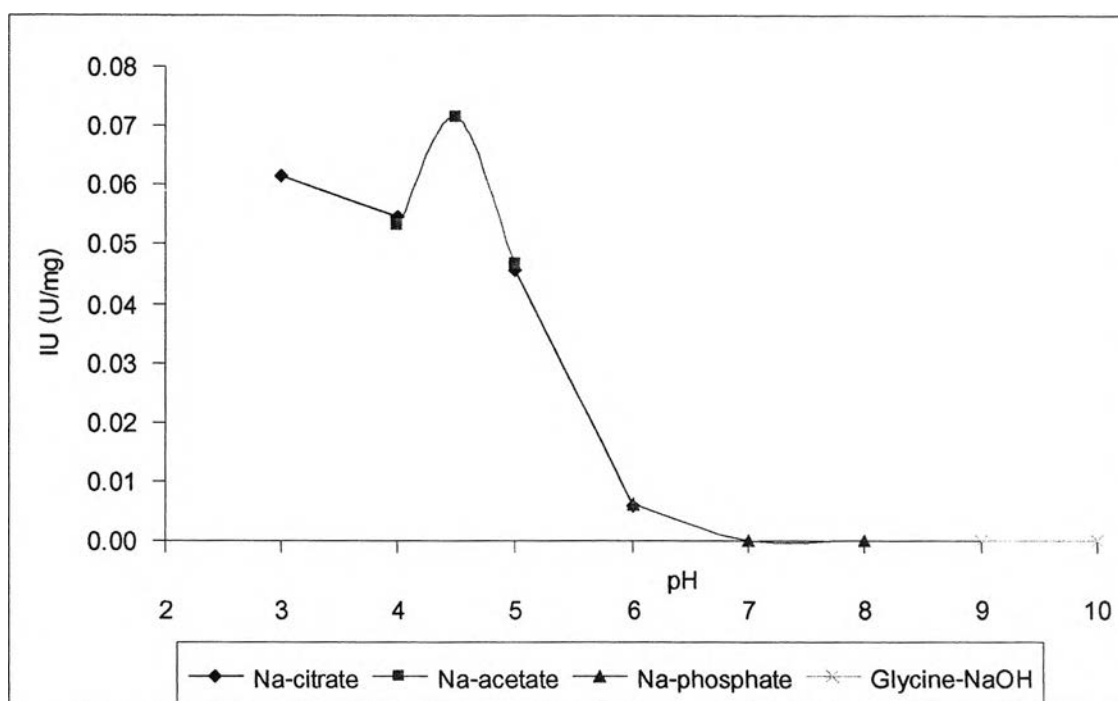
ภาพที่ 27 ค่าการดูดกลืนแสงที่ 280 นาโนเมตร แอคติวิตีของแลคเคส และปริมาณของเกลือ โซเดียมคลอไรด์

ตารางที่ 17 ขั้นตอนการทำแลคเตสให้บริสุทธิ์

ขั้นตอนการทำให้เอนไซม์บริสุทธิ์	volumn (ml)	Total activity (U)	Total protein (mg)	U/ml	U/mg	%activity	Purification fold
Crude enzyme	2500	174.063	25003.000	0.070	0.007	100	1
Ultrafiltration	500	109.899	5869.565	0.220	0.019	63.137	2.675
50-80% (NH ₄) ₂ SO ₄	120	16.560	194.155	0.138	0.085	9.514	12.185
Ion-exchange	21	4.851	33.678	0.231	0.144	2.787	20.574

4.11 การศึกษาความเป็นกรดต่างที่เหมาะสมต่อการทำงานของแลคเตส

จากการศึกษาความเป็นกรดเป็นด่างตั้งแต่ที่ 3-7 เพื่อหาความเหมาะสมต่อการทำงานของแลคเตส โดยใช้โซเดียมซิเตรตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 0.1 โมลาร์ ที่มีค่าความเป็นด่างที่ 3 4 5 และ 6 พบว่า ที่ค่าความเป็นกรดต่างเท่ากับ 3 เป็นค่าที่แลคเตสทำงานได้ดีที่สุดในบัฟเฟอร์ชนิดนี้ ซึ่งมีค่าแอกติวิตีเท่ากับ 0.062 หน่วยต่อมิลลิกรัมโปรตีน ดังภาพที่ 28 รองลงมาเป็นค่าความเป็นกรดต่างเท่ากับ 4, 5 และ 6 ตามลำดับซึ่งมีค่าแอกติวิตีเท่ากับ 0.054, 0.046 และ 0.006 ตามลำดับ ในบัฟเฟอร์ชนิดโซเดียมอะซิเตตความเข้มข้น 0.1 โมลาร์ที่ค่าความเป็นกรดต่าง 4 4.5 และ 5 โดยที่ค่าความเป็นกรดต่างเท่ากับ 4.5 เป็นค่าที่แลคเตสมีแอกติวิตีดีที่สุดในบัฟเฟอร์ชนิดนี้มีค่าเท่ากับ 0.071 หน่วยต่อมิลลิกรัมโปรตีน รองลงมาเป็นค่าความเป็นกรดต่างที่ 4 และ 5 โดยมีค่าแอกติวิตีเท่ากับ 0.053 และ 0.047 หน่วยต่อมิลลิกรัมโปรตีน ตามลำดับ ในบัฟเฟอร์ชนิดโซเดียมฟอสเฟตความเข้มข้น 0.1 โมลาร์ที่ค่าความเป็นกรดต่างเท่ากับ 6, 7 และ 8 มีค่าความเป็นกรดต่างเพียงค่าเดียวเท่านั้นที่มีแอกติวิตี คือที่ค่าความเป็นกรดต่างเท่ากับ 6 โดยมีค่าแอกติวิตีเท่ากับ 0.006 ในบัฟเฟอร์ชนิดสุดท้ายคือไกลซีนโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ค่าความเป็นกรดต่างเท่ากับ 9 และ 10 ไม่มีแอกติวิตีเลย

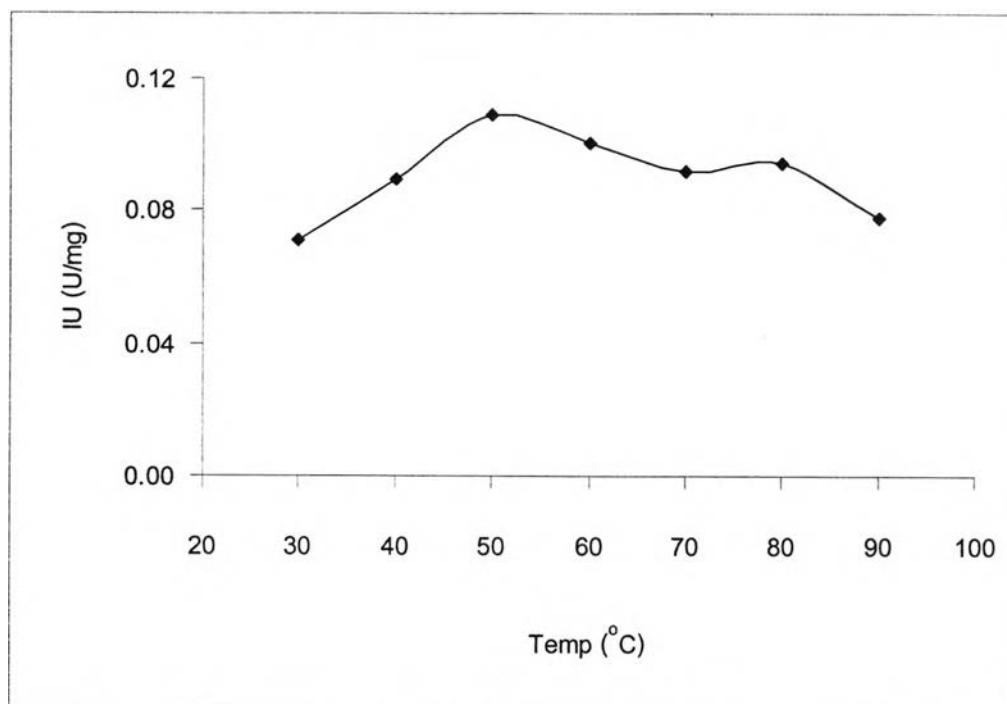

ภาพที่ 28 แอกติวิตีของแลคเตสเมื่อแปรผันกับชนิดของบัฟเฟอร์ และค่าความเป็นกรดต่างของบัฟเฟอร์ที่ 3-7

จากการศึกษาความเป็นกรด่างที่เหมาะสมต่อการทำงานของแลคเคส พบว่า บัฟเฟอร์ชนิด โซเดียมอะซิเตต ที่ความเข้มข้น 0.1 โมลาร์ ค่าความเป็นกรด่าง 4.5 พบว่า มีค่าแอกติวิตีเท่ากับ 0.07 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน

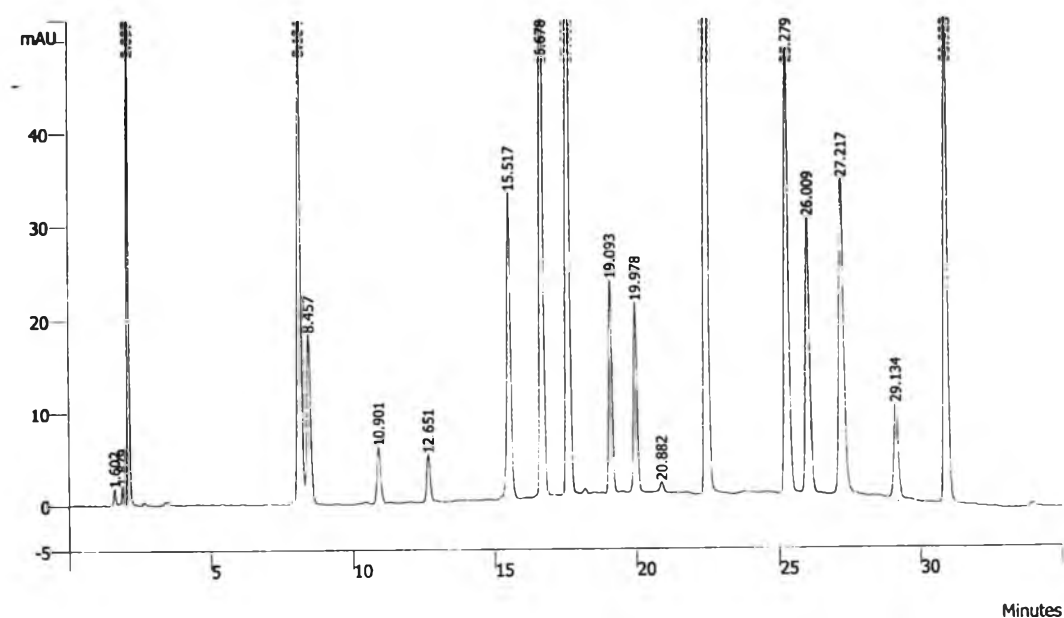
4.12 อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการทำงานของแลคเคส

เมื่อนำแลคเคสบ่มร่วมกับบัฟเฟอร์ชนิดโซเดียมอะซิเตต ที่ความเข้มข้น 0.1 โมลาร์ ค่าความเป็นกรด่าง 4.5 ที่อุณหภูมิ 30, 40, 50, 60, 70 และ 80 องศาเซลเซียส พบว่า ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส มีแอกติวิตีของแลคเคสเท่ากับ 0.1154 ยูนิตต่อมิลลิลิตร หรือเท่ากับ 0.071 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส มีแอกติวิตีของแลคเคส เท่ากับ 0.1477 ยูนิตต่อมิลลิลิตร หรือเท่ากับ 0.089 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน ที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส มีแอกติวิตีของแลคเคสดีที่สุด 0.1768 ยูนิตต่อมิลลิลิตร หรือเท่ากับ 0.109 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน ส่วนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส มีแอกติวิตีของแลคเคสดีรองลงมาจากที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เท่ากับ 0.1625 ยูนิตต่อมิลลิลิตร หรือเท่ากับ 0.100 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน ที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส มีแอกติวิตีของแลคเคสใกล้เคียงกับที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เท่ากับ 0.1488 ยูนิตต่อมิลลิลิตร หรือเท่ากับ 0.092 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส มีแอกติวิตีของแลคเคส เท่ากับ 0.1522 ยูนิตต่อมิลลิลิตร หรือเท่ากับ 0.094 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน ส่วนที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส มีแอกติวิตีของแลคเคส เท่ากับ 0.1263 ยูนิตต่อมิลลิลิตร หรือเท่ากับ 0.078 ยูนิตต่อมิลลิกรัม โปรตีน ซึ่งใกล้เคียงกับที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ดังภาพที่ 29

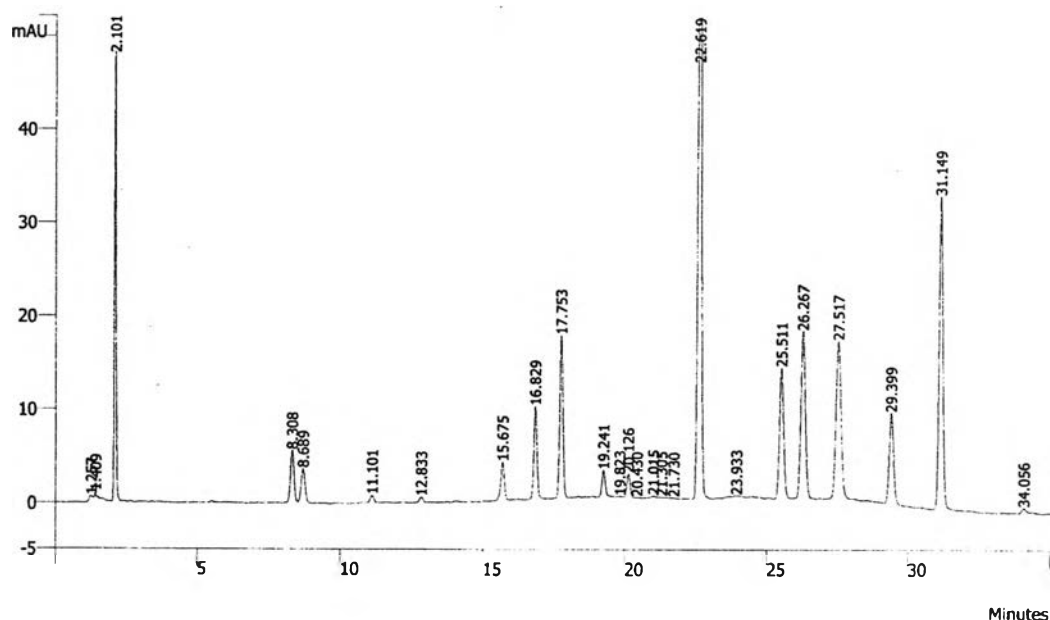

ภาพที่ 29 ค่าแอกติวิตีของแลคเคสใน โซเดียมอะซิเตด ความเข้มข้น 0.1 โมลาร์ ค่าความเป็นกรดต่าง 4.5 ที่แปรผันอุณหภูมิ ตั้งแต่ 30-90 องศาเซลเซียส

4.13 การตรวจสอบการทำปฏิกิริยาทางชีวภาพของแลคเคสด้วยเครื่อง HPLC

ภาพที่ 30 โครมาโทแกรมของชุดควบคุม

ภาพที่ 31 โครมาโทแกรมของ laccase

เมื่อนำแลคเคสจากเชื้อรา *Ganoderma lucidum* สายพันธุ์ CHEM มาศึกษาการย่อยสลายสารประกอบ PAHs เป็นระยะเวลา 3 วัน ในที่มีด ดังแสดงในภาพที่ 30 และภาพที่ 31 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเปอร์เซ็นต์การย่อยสลายสารประกอบ PAHs พบว่า PAH ที่มีวงอะโรมาติก 2 ถึง 3 วง ได้แก่ naphthalene acenaphthene acenaphthylene fluorene phenanthrene และ anthracene ถูกย่อยสลายคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 89.10 84.38 88.67 84.57 85.38 และ 77.77 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ PAH ที่มีวงอะโรมาติก 4 วง ได้แก่ fluoranthene pyrene และ dibenzo[a]anthracene ถูกย่อยสลายคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 78.88 94.93 และ 37.94 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ PAH ที่มีวงอะโรมาติก 5 วง ได้แก่ benzo[b]fluoranthene benzo[k]fluoranthene และ benzo[a]pyrene ถูกย่อยสลายคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 67.95 32.79 และ 45.07 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ PAH ที่มีวงอะโรมาติก 6 วง ได้แก่ dibenzo[a,h]anthracene และ indeno[1,2,3-cd]pyrene ถูกย่อยสลายคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 7.88 และ 42.12 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ จะได้เปอร์เซ็นต์การย่อยสลายสารประกอบ PAHs โดยรวมลดลงถึง 62.34 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 เปอร์เซ็นต์การย่อยสลายสารประกอบ PAH

PAH	Ret.Time (min)	control	laccase	% Degradation
		Area (counts)	Area (counts)	
naphthalene	8.134	4645254	506162	89.10
acenaphthene	10.901	599691	93686	84.38
acenaphthylene	12.651	487056	55193	88.67
flourene	15.517	3089760	476612	84.57
phenanthrene	16.678	6549165	957163	85.38
anthracene	17.602	8029223	1784858	77.77
fluoranthene	19.093	2057089	434477	78.88
pyrene	19.978	1936324	98112	94.93
benzo[a]anthracene	22.463	11477384	7122749	37.94
benzo[b]fluoranthene	25.279	4928910	1579651	67.95
benzo[k]fluoranthene	26.009	3244321	2180467	32.79
benzo[a]pyrene	27.217	4199573	2306716	45.07
dibenzo[a,h]anthracene	29.134	1113379	1025596	7.88
indeno[1,2,3-cd]pyrene	30.923	5399712	3125431	42.12
Total		57756841	21746873	62.34